

Olga Bandelj

(1948–2015)

Toplega junijskega jutra je ugasnila moč izjemne ženske, borke in funkcionarke na različnih področjih, Olge Bandelj. Olga Bandelj, rojena Štucin, se je rodila 29. 4. 1948, v Mariboru. Zaradi očetove narave dela se je družina veliko selila po Sloveniji. Tako so se iz rodnega Maribora preselili v Ilirsko Bistrico, kjer je Olga obiskovala vrtec in nekaj razredov osnovne šole. Osnovnošolsko izobraževanje je zaključila v Gorenji vasi v Poljanski dolini, kasneje se je družina preselila v Škofjo Loko, v Hosto, kjer

Olga Bandelj.

si je ustvarila dom. Olga je že kot deklica kazala veliko veselje do dela z otroki in mladimi, zato je kot štipendistka škofjeloške občine nadaljevala študij na učiteljsko v Kopru. Že takrat se je aktivno vključila v delo mladinske organizacije in bila prepoznavna mlada dijakinja z mnogimi idejami in talenti, organizatorica in voditeljica prireditev, ljubiteljica slovenske besede in ustvarjalka različnih dogodkov, po katerih so jo poznali tako njeni sošolci kot tudi profesorji.

Po končanem študiju je svojo delovno pot začela kot učiteljica razrednega pouka na Osnovni šoli Prešernove brigade Železniki, v podružnični Osnovni šoli Podlonk. V tej hribovski šoli do takrat ni bilo pouka, zato so mlado učiteljico v vasi še posebej težko dočakali. Olga je bila tako na šoli edina učiteljica, poučevala je kombiniran pouk za učence prvega, drugega, tretjega in četrtega razreda. Pri pouku je bila zelo uspešna, saj je znala učence animirati tudi pri izvenšolskih dejavnostih in mnogim je bila več kot samo učiteljica. Poleg poučevanja je že takrat izvajala 80-urni program priprave na šolo (malo šolo). Z vaščani Podlonka je takoj našla stik in zaživela je tudi živahna dejavnost v kulturno-umetniškem društvu. V vaško okolje je prinesla svežino in veliko dogodkov, ki so domačinom

bogatili življenje. Kmalu je postala tudi članica vseh vaških organizacij in odborov, njeno delovanje v krajevnem okviru je bilo kmalu prepoznavno tudi na občinski ravni ter v družbenopolitičnem življenju.

Po treh letih se je 1. 9. 1971 kot učiteljica tehničnega pouka zaposlila na Osnovni šoli Petra Kavčiča; mlade je navduševala za naravoslovne dejavnosti in podpirala njihova zanimanja tudi na drugih področjih. Z nekaterimi je ostala povezana celo življenje, saj se je njihova pot prepletala tudi s kasnejšimi zaposlitvami, kjer je kot ravnateljica v Vrtcu Škofja Loka imela priložnost zaposlovati dobre in preverjene kadre.

V letu 1971 je postala dejavna tudi pri Rdečem križu, kjer je bila več kot 40 let prostovoljka pri RK Škofja Loka. Več mandatov je bila podpredsednica in skrbel za razvoj krvodajalstva na škofjeloškem. Kot krvodajalka je motivirala mlade dijake in uspešno organizirala tabore in skupinske krvodajalske akcije mladih. Njej se moramo zahvaliti, da je Škofja Loka še danes povezana z društvom prostovoljnih krvodajalcev iz Sovodnja ob Soči, po številu krvodajalcev pa med prvimi v državi.

Zaradi njene aktivnosti v raznih organih, zlasti v okviru mladinske organizacije, šole in krajevne skupnosti, je bila 1. 9. 1972 izvoljena za profesionalno predsednico Občinskega komiteja Zveze socialistične mladine Slovenije Škofja Loka. Funkcijo je opravljala nekaj manj kot tri leta, saj se je 1. 10. 1974 vrnila na Osnovno šolo Petra Kavčiča, kjer je eno šolsko leto ponovno poučevala tehnični pouk. Zaupana ji je bila tudi prostovoljna funkcija predsednice Izvršnega odbora Skupnosti otroškega varstva, v mandatnem obdobju 1974–1978 pa je bila predsednica skupščine Skupnosti otroškega varstva. Več kot dvanajst let je prostovoljno delala v dobro vrtcev v Občini Škofja Loka in pridobivala ustrezne izkušnje ter znanja, ki so ji kasneje pomagali pri opravljanju ravnateljskega poklica. Poklicna pot jo je vodila na Skupnost za zaposlovanje, kjer se je 1. 9. 1975 zaposlila kot poklicna svetovalka. V letu 1976 je opravila seminar o vzgojno-izobraževalnem delu s starši adolescentov, leta 1978 pa strokovni izpit za poklicnega svetovalca. Sodelovala je pri poklicnem usmerjanju mladine in skupaj s soavtorji pripravila publikacijo *Pred izbiro poklica* (1977).

Vsa leta delovanja se je aktivno vključevala v delo samoupravnih in družbeno-političnih organizacij v takratni Zvezi komunistov in Zvezi sindikatov, tudi v okviru Samoupravnih interesnih skupnosti, zato je bila leta 1978 evidentirana in izvoljena za sekretarko Občinskega sveta Zveze sindikatov. V vseh naslednjih letih (do leta 1990) je bila tudi članica Republiškega odbora Sindikata delavcev vzgoje, izobraževanja in znanosti ter članica Sveta za življenjske delovne razmere delavcev pri Republiškem sekretariatu Zveze svobodnih sindikatov. Po sindikalni funkciji je bila tudi članica Konference za družbeno aktivnost žensk pri Rdečem križu SZDL.

To funkcijo je opravljala vse do 1. 6. 1982, ko je prevzela funkcijo vodenja vrtca, ki je takrat postal samostojna delovna organizacija. Olga Bandelj je bila ravnateljica v Vrtcu Škofja Loka štiri mandate in pol, celih 22 let. V strokovnih krogih

Olga Bandelj med otroki.

je bila znana kot dobra poznavalka predšolskega področja, odlično je obvladala vse vrste izračunov in bila tudi konstruktiven sogovornik pri pripravi gradiv, cene programov in za plačno politiko. Kljub temu, da je v svoji delovni karieri velikokrat prehodila nešteto kriznih situacij, je bila polna optimizma in radosti do življenja. Pogum in moč za delo je vedno našla ob bolj prijaznih delovnih trenutkih med otroki in delavci vrtca. Uživala je v prireditvah, ki so jih ob strokovni podpori vzgojiteljic pripravljali otroci, zelo rada jim je tudi sama pripravila kakšno presenečenje. Vedno je bila zelo vpeta v različne aktivnosti v vrtcu, saj se je odlično znašla v vseh vlogah. Do zaposlenih je gojila prijazen, korekten in pravičen odnos. Še posebej je imela občutek za šibkejše in bolj ranljive skupine.

Med prvimi ravnateljici v Sloveniji je uspešno opravila Šolo za ravnatelje. Za svoje delo in vse mogoče naloge, ki jih je opravljala v okviru službe in drugih dejavnosti, je prejela veliko priznanj. Med najpomembnejšimi so: priznanje Izobraževalne skupnosti Škofja Loka za uspešno delo na podružnični šoli, red zaslug za narod (delovno priznanje, ki ji je bilo podeljeno ob 40-letnici Vrtca Škofja Loka), srebrni znak Krajevne skupnosti Škofja Loka Mesto, republiško priznanje Zveze mladine Slovenije, srebrni znak Zveze sindikatov Slovenije, zlati znak Zveze sindikatov Slovenije, zlati znak Rdečega križa RS in še mnogo drugih. V neformalnih srečanjih znotraj vrtca ali izven njega je bila sproščena, vesela in zabavna. Veliko je brala in pogosto je svoje misli in ideje povezala z vsebinami iz leposlovja. Svojo veliko strast do knjig je kasneje prenašala tudi na otroke v osnovnih šolah, kjer je v okviru Društva prijateljev mladine izvajala dejavnosti »Berem, berem«. Bila je tudi dolgoletna članica sveta Knjižnice Ivana Tavčarja Škofja Loka,

Olga Bandelj s Pavlo Grahek, pevovodkinjo Komornega pevskega zbora Vrtca Škofja Loka.

kjer je kot dobra poznavalka aktualne problematike vedno zastopala interese stroke in dajala podporo dejavnosti.

Svojo dušo je polnila s prešernim smehom, pozitivnostjo in ljubeznijo do prepevanja. V letu 1987 je bila pobudnica za ustanovitev Komornega ženskega pevskega zbora Vrtca Škofja Loka, kjer je pela tretji glas. Od leta 1971 je bila dejavna pri Rdečem križu v Škofji Loki, najbolj pri vzpostavljanju pedagoškega programa in prvih začetkih delovanja krožkov Rdečega križa na osnovnih šolah. S svojim zgledom je spodbujala in podpirala krvo-dajalstvo, predvsem pri mladih. Leta 2000 je za svoje požrtvovalno delo prejela bronasti grb Občine Škofja Loka. S svojim delom pri Rdečem križu je nadaljevala tudi po upokojitvi (avgust 2004). Takrat je postala zelo aktivna v skupini za samopomoč starejših. Prevezla je vodenje skupine Vrtnice s približno desetimi članica-

mi v povprečni starosti 80 let. Zanje je v okviru prostovoljnega dela pripravljala in organizirala tedenska srečanja, ki so ohranjala mladost njihovega duha. Vedno je bila rada med ljudmi, živela je z njimi, jim ogromno dala in tako je želela živeti prav do konca. Na svoji poslednji poti ni želela imeti rož in sveč, zato je bilo s pomočjo svojcev in dobrih ljudi zbranih 2152 evrov, ki jih je namenila Rdečemu križu. Moč njene brezpogojne srčnosti smo prepoznali v dobrih dejanjih v času njenega življenja in tudi na njeni poslednji poti. Pustila nam je bogato zapuščino, vero in upanje v boljši svet in tudi optimizem, da mora vsak, ki želi spreminjati svet, začeti pri sebi. Verjamem, da je bila tudi Olga srečna v svojem polnem, plodnem in razgibanem življenju.